

ASIAT EDISTYVÄT

Läntisten alueiden vapautumisprosessi edistyy. Vallankumouksen aalto kasvaa edelleen murskaton tieltään kaikki esteet. Vanhan maailman asiamiehet ja Eestin, Latvian ja Liettuan pimeydenpeikot kaikkooavat sitä kuin piru suitsutussavua.

Eestiläiset sotilaat piirittävät jo tärkeää Tapan solmukohtaa. Kansankomissaarien Neuvoston käskystä meidän laivastomme suojelee Neuvosto-Eestiä mahdollisilta yllätyksiltä meren puolelta. Sosialismin punainen lippu liehuu Eestin yllä. Eestin työtätekevät joukot riemuitsevat. Räävelin vapautus ei ole enää kaukana. Sanomattakin on selvää, että jos englantilaiset sotajoukot yrittävät tulla miehittämään Eestiä, niin ne kohtaavat koko Eestin kansan yleisen vastarinnan.

Liettuassa vallankumouspalo kiihtyy kasvavalla voimalla. Vilnius on jo työväen ja maattomien talonpoikain edustajain Neuvoston käsissä. Siellä äsken tapahtuneet valtavat mielenosoitukset ⁴⁵ saattoivat keisarillisen Tariban lopullisesti hajaannustilaan. Vilniuksen Neuvoston lämmin tervehdys Kansankomissaarien Neuvos-

tolle ja Punaiselle Armeijalle⁴⁶ puhuu riittävän selvästi Liettuan vapautusliikkeen luonteesta. Neuvostot Kaunasissa, Shiauliaissa ja muissa kaupungeissa, Neuvostot kunnissa ja kylissä aivan hirttäjäkenraali Hoffmannin nenän alla, — kaikki se puhuu neuvostovallankumouksen rynnistyksen voimasta. Vileikassa muodostettu Liettuan työväen hallitus⁴⁷ ja sen tulinen manifesti luovat epäilemättä Liettuan vallankumouksellisten voimien yhteenliittämisen lujan keskuksen. Liettuan punaiset sotilaat tuovat synnyinmaalleen vapautuksen. Liettuan työväen hallituksen tunnustaminen Venäjän Neuvostohallituksen taholta⁴⁸ lujittaa heissä uskoa lopulliseen voittoon.

Myrskyisästi ja hillittömästi kasvaa vallankumous Latviassa. Latvian mainehikkaat punaiset sotilaat, jotka ovat jo valloittaneet Walkan, piirittävät menestyksellisesti Riikaa. Hiljattain muodostunut Latvian Neuvostojen hallitus johtaa varmalla kädellä Latvian työläisiä ja maattomia talonpoikia voittoon. Paljastaessaan berliiniläisen hallituksen ja saksalaisten miehitysviranomaisten kaksimielisen politiikan se julistaa manifestissaan suoraan:

„Me kiellämme jyrkästi kaikenlaisen puuttumisen meidän feodaalisten ja porvarillisten vastustajaimme hyväksi, vaikkapa tuollaisella puuttumisella meitä uhkaisi hallitus, joka nimittää itseään sosialistiseksi“.

Latvian Neuvostohallitus luottaa vain kaikkien maiden ja ennen kaikkea Venäjän vallankumouksellisen proletariaatin apuun. Se sanoo:

„Me pyydämme apua ja odotamme sitä koko maailman todella vallankumoukselliselta proletariaatilta

ja erikoisesti Venäjän Sosialistiselta Federatiiviselta Neuvostotasavallalta“.

Tarvitsee ko todistella, että Venäjän Neuvostohallitus antaa vapautuvalle Latvialle ja sen sankarillisille sotilaille kaikinpuolista tukea?

Pohjoisessa, Suomessa, on yhä vieläkin „hiljaista“. Mutta hiljaisuuden ja rauhallisuuden verhon takana vastavallankumous ei torku, vaan valmistautuu uusiin taisteluihin. Svinhufvudin virkaero ja Mannerheimin nimittäminen merkitsee maan sisäisistä „uudistuksista“ luopumista ja Englannin suunnittelemaa sotaretkeä Pietaria vastaan Suomen kautta. Mutta se ei voi olla kärjistämättä Suomessa kypsyvää vallankumouksellista kriisiä.

Skoropadskin pako Ukrainassa, mikä tapahtui kuin nuoteista soittaen, ja se, että Entente tunnusti Vinnitshenkon direktorion, paljastaa uuden kuvan Ententen diplomatian uusista „aikaansaannoksista“. Ilmeistä on, että herra Petljura, joka vielä eilen kalisutteli „itsenäisyyden“ miekkaa, kallistuu tänään hänen avukseen „tulevien“ Ententen, s.o. Krasnovin ja Denikinin sotajoukkojen puoleen. Ukrainan päävihollisiksi on julistettu kapinallisten sotajoukot ja Neuvostot. Pääystäviksi — „toivottu vieras“ Entente ja sen ystävät, Krasnovin ja Denikinin valkokaartilaiset, jotka ovat jo miehittäneet Donetsin kaivosalueen. Herra Petljura, joka jo kerran myi Ukrainan saksalaisille, myy sen nyt uudelleen englantilaisille imperialisteille. Sanomattakin on selvää, että Ukrainan työläiset ja talonpojat ottavat huomioon tämän Vinnitshenkon ja Petljuran petturuuden uuden askeleen. Siitä puhuvat riittävän vakuuttavasti Ukrainassa hetki hetkeltä

---

kasvava vallankumouksellinen liike ja jo alkanut
hajaannus Petljuran armeijan riveissä.

Asiat edistyvät...

*„Zhizn Natsionalnosta“ № 7,
joulukuun 22 pnd 1918
Pääkirjoitus*